

man nu gaa længe for at finde een, og efter den Maade, man nu fanger dem paa, ere de i meget stærk Aftagende. Folk styder dem paa Reden, fanger dem i Snarer paa Reden, og det have de gjort navnlig i dette Aar paa en Maade, som har vaakt megen Harme og Forargelse hos os, der have set det. Det er jo klart, at i det kolde Foraar have de unge Rør og det unge Græs ingen Grøde og kunne derfor ikke skjule Reden, saa tage Folk Wildænderne i Snarer, og det er meget sorgeligt at se, fordi de naturligvis i den Tid have ringere Værdi, og fordi de ødelægges fuldstændig. Disse Bestemmelser medføre en Fordel, som Mange sætte stor Pris paa, og man ser jo i Aar, af hvor stor Vigtighed disse Fredningsbestemmelser ere for Hare og Høns. Thi der er ingen Tvivl om, at disse Wildsorter vilde have lidt meget af det stærke Snefald, hvis der ikke var saa gode Fredningsbestemmelser for dem som de, vi have ved denne Jagtlov. Jeg har saa ogsaa det Haab, at Jagtforeningen, som tæller kyndige Medlemmer over hele Landet, vil sørge for, at vi næste Gang faae en fuldstændig og god Jagtlov. Der er mange Ting, som ikke komme med, naar man tager det i sidste Dieblik og i den ellefte Time kommer med et Forslag, som man er nødt til at tage, fordi der ikke er Tid til at forbedre det. Men naar Jagtforeningen vil sørge for, at der udarbejdes et Forslag, som omfatter de forskjellige Dele af Landet, kan man gjerne begynde paa det strax, og faar man det saa ikke sat igjennem i den første Rigsdag, saa kan man vente til den næste Rigsdag, men man maa saare nødvendig opsætte det til den allersidste; thi det er efter min Mening til betydelig Skade for Jagtloven. Jeg tror ogsaa, at Jagtforeningen nok vil sørge derfor, og det er det, jeg trøster mig ved. Man behøver jo ikke i en Jagtlov at have ensartede Bestemmelser for hele Landet; der kan godt være forskjellige Fredningsbestemmelser for forskjellige Sorter Wildt paa forskjellige Steder af Landet. Det have de ogsaa paa andre Steder. Der er jo stor Forskjel paa Forholdene langs Sjyllands Vestkyst og i Nordjylland i Sammenligning med de frugtbare Der, hvor Wildtet modnes tidligere og faar en større Styrke end i de magre Egne. Jeg sætter min Lid til Jagtforeningen og haaber, at den gjør sig en Fornøielse af at opfylde, hvad jeg kalder dens Pligt.

Forhold, tage dem under Overveielse, sætte dem under Debat og fremkomme med Forslag til Bestemmelser. Men i det, det ærede Medlem sagde, kunde der ligge en lille Smule Mere, nemlig omtrent det, at naar Jagtforeningen var færdig med sine Overveielser, vare vi andre ogsaa saa nogenlunde færdige med vore. Jeg vil dertil sige, at jeg vel vil paastjønne — og det vil Rigsdagen ogsaa — hvad der bliver gjort fra Jagtforeningens Side, men at man saa maa forbeholde sig frit at skjønne over, hvad der er fremkommet, og tage sin Stilling dertil. Forøvrigt er jeg ikke uenig med det ærede Medlem i, at der er Trang til forskjellige Fredningsbestemmelser paa forskjellige Steder af Landet, og at der ogsaa er Trang til Fredningsbestemmelser for Fugle, det kan der ikke være Tvivl om. Jeg tror, at det er nyttigt, at det kommer under Overveielse, og jeg tror, at som Forholdene ere her i Landet, bør en saadan Overveielse gaa forud, forinden man optager det fra Regjeringens Side, men jeg forbeholder mig fri Bestemmelse, og det er en Selvfølge, at vi ere fuldstændig Herre over, hvad der vil blive forelagt fra Regjeringens Side.

C. A. Hansen: Det var heller ikke min Mening, at man ubetinget skulde tage Forslaget saaledes, som det kom fra Jagtforeningen, og jeg udtalte ogsaa, at man skulde tage det under Forhandling, men blot ikke opsætte det til den allersidste Rigsdag, hvor denne Lov var gjældende. Kunde man ikke blive enig det første Aar, Forslaget kom frem, kunde man tage det for næste Aar, naa man bare ikke opsætter det til det allersidste Dieblik. At Rigsdagen, ikke at tale om Regjeringen, har sine frie Hænder overfor det Forslag, som jeg haaber skal fremkomme fra Jagtforeningen, anser jeg for en Selvfølge.

Da Ingen flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmig med 45 Stemmer.

Indenrigsministeren (Zingerslev):
Det vil naturligvis være paastjønneelsesværdigt, hvis Jagtforeningen vil undersøge disse

Formanden: Lovforslaget vil blive tilstillet Confeilspræsidiat, da det nu er færdigt fra Rigsdagens Side,